

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

28 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Cimișlia din 10 martie 2020 și deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 22 decembrie 2020, declarat de inculpatul

Luca Tudor XXXXX, născut la XXXXX, domiciliat în or. XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, ap. XXXXX, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 06.11.2018 - 10.03.2020,
instanța de apel: 28.05.2020 - 22.12.2020,
instanța de recurs: 16.03.2021 - 28.04.2021.*

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia din 10 martie 2020, Luca Tudor a fost condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 750 unități convenționale, ce constituie 37.500 lei.

De la Luca Tudor s-a încasat în beneficiul părții vătămate minore Tarlev Tudor prejudiciul moral în mărime de 20.000 lei și 5000 lei cheltuieli de asistență juridică.

2. Instanța de fond a constatat că, la 12.07.2018, în jurul orei 19⁴⁵, inculpatul Luca T., fiind la serviciu în calitate de mecanic de locomotivă la Depoul de locomotive stația Basarabeasca a Î.S. "Calea Ferată din Moldova", efectuând manevra de întoarcere pe linia întâi a gării Basarabeasca cu locomotiva, a observat tineri, care mergeau pe str. Lenin a or. Basarabeasca și i s-a părut, că unul din tineri i-a arătat un gest indecent cu degetul mijlociu al mâinii, în legătură cu ce el a oprit locomotiva, a coborât din locomotivă și s-a apropiat de minorul XXXXXX XXXXX și l-a împins în gard, întrebându-l "ce semn i-a arătat", la care i-a răspuns că dumnealui nu i-a arătat nici un semn. În acest moment minorul XXXXXX XXXXX, născut la XXXXXX i-a făcut observație cet. Luca T., după ce ultimul având un comportament agresiv și brutal, fără nici un motiv plauzibil, exprimându-se cu cuvinte necenzurate, încalcând grosolan

ordinea publică, manifestând o vădită lipsă de respect față de societate și normele morale de conviețuire unanim recunoscute, prin acțiuni ce se deosebesc printr-un cinism, din scopuri huliganice i-a aplicat câteva lovituri minorului XXXXXX XXXXX peste diferite părți ale capului și corpului cu pumnii și picioarele, cauzându-i suferințe fizice și leziuni corporale neînsemnate.

Instanța a reținut că, inculpatul nu și-a recunoscut vina, declarând că s-a apropiat de Sergiu, l-a apucat de mâna stângă și l-a întrebat ce a vrut să-i spună când a arătat gestul indecent. Sergiu a spus că nu a arătat nimic. În discuția lor s-a implicat Tudor, care i-a spus să-l lase în pace pe Sergiu altfel îi va spune tatălui său care îl va băga la pușcărie. Deoarece Tudor vorbea cu el cu o voce ridicată, l-a apucat de mâna dreaptă și i-a cerut să vorbească normal, însă el continua să-l insulte și să-l amenințe cu tatăl său. Atunci i-a aplicat lui Tudor o lovitură cu palma peste față, însă nu s-a liniștit și i-a mai aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea umărului, de la ce Tudor a început a plânge. Ulterior, pornindu-se spre locomotivă, a auzit în adresa sa niște cuvinte urâte, din care cauză s-a întors spre Tudor, care cu ajutorul telefonului înregistra video. Atunci l-a rugat să repete cele spuse anterior și a vrut să-i ia telefonul pentru a înregistra cuvintele spuse de Tudor, văzând că nu poate să-i ia telefonul l-a lovit cu palma la ceafă și a plecat.

Totodată, vina inculpatului este dovedită integral prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată minoră XXXXXX XXXXX a declarat, că inculpatul a stopat locomotiva și s-a apropiat de Serghei și l-a îmbrâncit în gard întrebându-l ce i-a arătat. Atunci, el i-a spus conducătorului locomotivei că acel gest nu i-a fost arătat lui, la ce dânsul s-a apropiat, l-a îmbrâncit și a început să-l lovească, fapt care a fost văzut de o femeie, care a cerut conducătorului de locomotivă să-l lase în pace altfel va chema poliția, după care el a plecat. Acea femeie a chemat poliția și salvarea. În același timp a mai ieșit o femeie care împreună cu mama dânsului au mers pentru a se clarifica cu conducătorul locomotivei. Conducătorul locomotivei l-a lovit de trei ori peste cap și cu pumnii și picioarele în regiunea spatelui, bătaia a durat aproximativ 10 minute. În timpul bătăii persoana care îl lovea se exprima cu cuvinte necenzurate. În urma vătămarilor a avut dureri de cap și în spate.

Martorul XXXXXX XXXXX a declarat, că este mama părții vătămate minore Tralev T. Într-o zi, aproximativ la orele 19⁰⁰, prin intermediul telefonului i s-a comunicat că fiul a fost bătut tare. Când a mers la fața locului fiul său stătea jos, era într-o stare de șoc, era lovit foarte tare în partea dreaptă la ureche, buza spartă și era lovit peste față. Stătea jos și se ținea de burtă. Erau poliția și ambulanța. Când a mers să vorbească cu Luca T. acesta era agresiv nu a dorit să vorbească cu ea.

Martorul minor Romanova M. a declarat, că împreună cu Tudor și Sergiu veneau de la lecții și mergeau pe peron spre domiciliul lui Sergiu. Apropiindu-se de secția de întreținere a căilor ferate, Sergiu a văzut niște prieteni și i-a salutat, arătându-le semnul "Rock & Roll". La un moment dat, lângă ei s-a oprit locomotiva, a sărit conducătorul și l-a apucat pe Sergiu de tricou. Tudor a încercat să-l apere pe Sergiu și conducătorul locomotivei l-a lovit în regiunea umărului. Atunci ea a fugit să-l cheme pe tatăl său, deoarece locuia în apropiere. În urma loviturii, Tudor a căzut jos și s-a lovit de gard.

Martorul minor XXXXXX XXXXX a declarat, că împreună cu XXXXXX XXXXX și Romanova M. mergeau pe peron. În acel timp doi cunoscuți de ai săi l-au salutat, iar el la rândul său i-a salutat arătându-le semnul "Rock&Roll". Ulterior, de ei s-a apropiat locomotiva, iar din ea a ieșit conducătorul care l-a rezemat de gard și l-a întrebat ce i-a arătat, la ce el a răspuns că nu i-a arătat nimic. Apoi, Tudor T. la fel i-a

spus că nu i-am arătat nimic și conducătorul locomotivei deja a început a discuta cu el, iar la un moment dat l-a împins și Tudor a căzut jos și bicicleta a căzut peste el. Tot atunci, conducătorul locomotivei a început să-l lovească pe Tudor și ultimul a început a plânge și a striga. De la strigăte a ieșit o femeie pe nume Galina, care a întrebat șoferul locomotivei ce face și ultimul a plecat. Loviturile aplicate de către conducătorul locomotivei lui Tudor au fost cu pumnul în regiunea capului, burții și peste mână.

Martorul minor Ciudin V. a declarat, că nu departe de el mergeau Sergiu, Tudor și Maria, cu care s-a salutat arătându-le semnul "Rock&Roll". Apoi s-a oprit trenul și a coborât o persoană care a început să-l bată pe Tudor. Ce vorbea nu se auzea, deoarece era prea departe, însă se vedea bine.

Martorul Cîlcic P. a declarat, că era la serviciu împreună cu Luca T., la stația Basarabeasca, pe peron mergeau doi băieți și o fată. Unul din băieți i-a arătat lui Luca T. un gest indecent și Luca T. a coborât din locomotivă, s-a apropiat de băiatul care a arătat acel gest. În acel timp, un alt băiat a început să-l numească pe Luca T. cu cuvinte necenzurate, la ce Luca T. l-a lovit în umăr și la ceafă. Incidentul a durat aproximativ 3 minute. Ulterior, a venit mama aceluși băiat, care a fost lovit de Luca T., și a început la fel să-l numească cu cuvinte necenzurate, a telefonat la poliție și ambulanță.

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. XXXXXX XXXXX din 21.08.2018, la XXXXXX XXXXX s-au constatat leziuni corporale neînsemnate.

Procesul-verbal de ridicare a secvenței video din 17.08.2018 de la XXXXXX XXXXX și procesul-verbal de reproducere a imaginii video din 21.08.2018, la fel confirmă acțiunile infracționale ale inculpatului.

Astfel, acțiunile lui urmează a fi încadrate în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, ca huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor.

La stabilirea pedepsei, instanța de judecată a ținut cont că infracțiunea comisă face parte din categoria celor mai puțin grave, că circumstanțe atenuante conform art. 76 Cod penal nu au fost stabilite, circumstanțe agravante conform art. 77 Cod penal fiind săvârșirea infracțiunii cu bună știință asupra unui minor.

La stabilirea mărimumii compensației pentru prejudiciu moral, conform art. 1423 Cod civil și conform art. 219 alin. (4) Cod de procedură penală, instanța de judecată a ținut cont de caracterul și gravitatea suferințelor fizice și psihice cauzate părții vătămate, care a fost impus la enorme suferințe psihice și fizice, însă suma de 500.000 lei pretinsă drept despăgubire morală este exagerată, cea rațională fiind de 20.000 lei.

Instanța a statuat că, pretenția materială de 3836 lei este neîntemeiată, fiind lipsă probatoriului pertinent.

Încasarea cheltuielilor de asistență juridică este întemeiată în mărime de 5000 lei ca fiind real suportată de către partea vătămată, diferența de 4000 lei urmând a fi respinsă ca neîntemeiată.

3. Avocatul Cîrboba Haralambie a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri, prin care inculpatul să fie de achitat, pe motiv că acțiunile lui nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate.

Apelantul a invocat că, între inculpat și partea vătămată în timpul conflictului se afla bicicleta, pe care o ținea XXXXXX XXXXX ultimul când a fost împins, aceasta a căzut peste dânsul, din care cauză inculpatul a fost în imposibilitate să-i aplice careva lovituri.

Potrivit declarațiilor martorilor, cât și din conținutul sentinței, reiese că inculpatul ar fi aplicat loviturile cu mâinile și picioarele peste diferite părți ale corpului, însă acestea contravin concluziei expertului legist, potrivit cărora lipsesc careva caracteristici ale situației aplicării loviturilor cu mâinile și picioarele, prin urmare, respectivele urmează a fi apreciate critic.

Acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată nu corespunde situației de fapt, pretențiile respective fiind neîntemeiate și nefondate.

Diferența dintre sumele solicitate pentru recuperarea prejudiciului moral de la 20.000 lei la 500.000 lei, indicate în acțiune, nu sunt argumentate, fiind indicat doar acțiunile care avut aloc în privința lui XXXXXX XXXXX, iar confirmarea mărimii respectivelor sume nu a fost probată, motiv pentru care acțiunea urmează a fi respinsă integral.

3.1. Avocatul Pavliuc Ghenadie a declarat apel în numele părții vătămate, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare.

În ce privește latura civilă, de încasat de la Luca Tudor în folosul părții vătămate minore Tarlev Tudor suma de 512.836 lei, adică, 3836 lei prejudiciul material, 9.000 lei cheltuieli pentru asistență juridică și 500.000 lei prejudiciul moral.

Apelantul a invocat că, instanța de judecată recunoscându-l vinovat pe Luca T. nu i-a aplicat o pedeapsă echitabilă și nu a ținut cont de circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea lui. Astfel, în cadrul urmăririi penale, cât și în instanțe de judecată, inculpatul nu au recunoscut vina pe deplin, respectiv nu se căiește de cele săvârșite, împiedicând stabilirea adevărului pe dosar.

Durerea, suferința și răniile psihice i-au cauzat lui XXXXXX XXXXX o traumă de ordin psihologic. Trăiește cu amintirile, practic trăiește cu trecutul amintindu-și cu durere în suflet cum arăta până la cele întâmplate, nevăzând clar un viitor bun pentru sine. Sentimentul de anxietate, stres, neliniște, perturbare a vieții și neputință, aflându-se într-o stare permanentă de frică, disconfort și retrăire, nu poate savura de modul obișnuit de trai, simțindu-se totodată și incapabil de a se bucura în modul cuvenit de garanțiile prescrise de lege.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2020, apelul avocatului Pavliuc Ghenadie a fost respins ca fiind depus peste termen, iar apelul avocatului Cîrboba Harlampi a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, a fost stabilită integral atât în cadrul urmăririi penale, examinării dosarului de prima instanță, cât și în cadrul examinării apelului, fiind dovedită prin probele anexate la materialele cauzei, care au fost cercetate în instanța de fond, verificate prin citirea lor în ședința de judecată în instanța de apel, cu consemnarea în procesul-verbal, potrivit rigorilor alin. (2) art. 414 Cod de procedură penală: raport de expertiză judiciară nr. XXXXXX XXXXX din 21.08.2018; fotografiile anexate de avocatul Cîrboba H. în prima instanță unde a avut loc incidentul; cerere de chemare în judecată în cadrul procesului penal; cerere de concretizare privind repararea prejudiciului cauzat prin săvârșirea faptei penale; copia bonurilor fiscale; cerere de concretizare privind repararea prejudiciului cauzat prin săvârșirea faptei penale; copia Anexei de la psiholog eliberat lui XXXXXX XXXXX la 08.05.19; copia bonului de plată privind cheltuieli de asistență juridică cu avocatul Cușnir I. Seria EZ nr. XXXXXX XXXXX din 20.11.2018; copia bonului de plată privind cheltuieli de judecată cu

avocatul Pavliuc G. seria XL nr. XXXXXX XXXXX din 13.04.2019; copia bonurilor fiscale; copia bonurilor fiscale.

De asemenea, vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, se demonstrează și prin declarațiile: părții vătămate minore XXXXXX XXXXX, martorilor minori Romanov M., XXXXXX XXXXX și Ciudin V., martorilor Cîlcic P., Cuțari M. și Cuțari G.

Instanța legal și întemeiat a pronunțat sentința de condamnare expunând argumentele care au dus la pronunțarea soluției, argumente pe care instanța de apel le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența și practica CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6§1 din CtEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19.04.1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Probele cauzei în cumul coroborează între ele și declarațiile părții vătămate XXXXXX XXXXX, precum și a martorilor Cuțari M., XXXXXX XXXXX, a martorilor minori care au fost la momentul infracțiunii Romanova M., XXXXXX XXXXX, Ciudin V., prin care sunt descrise situațiile și cazurile când inculpatul Luca T., a aplicat violență fizică față de partea vătămată minoră și nu pot fi puse la îndoială din punct de vedere a veridicității lor.

Or, prin raportul de constatare nr. XXXXXX XXXXX din 13.07.2018, se constată la XXXXXX XXXXX prezența leziunilor corporale sub formă de echimoze și excoriații, edem care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unor corpuri dur-contondente, posibil în timpul și circumstanțele indicate și se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

Solicitarea părții apărării referitor la achitarea inculpatului este nefondată, deoarece se bazează pe poziția inculpatului de negare a vinovăției, care contravine ansamblului probatoriu administrat și cercetat pe prezenta cauză.

Nu pot fi luate în considerație ca temei de pronunțare a hotărârii de achitare, afirmațiile părții apărării expuse în cadrul judecării apelului, precum că acțiunile inculpatului nu au fost atât de agresive cum se incriminează, deoarece au fost îndreptate spre prevenirea acțiunilor ilegale ale minorilor, deoarece acțiunile de încălcare a ordinii publice însoțite de aplicarea violenței față de persoane minore nu sunt justificate în sensul că au fost provocate de partea vătămată minoră.

Chiar și în cazul în care minorul ar fi arătat un gest obscen în adresa inculpatului, acesta ar fi fost în drept să sesizeze părinții minorului sau autoritățile respective, dar nicidecum să recurgă la acțiuni violente, care cad sub incidența normelor legii penale.

Nu pot fi reținute alegațiile apelantului precum că conflictul nu a avut loc în loc public, ci pe teritoriul îngădit și păzit al stației Basarabeasca CFM, unde în scopul ocrotirii cetățenilor, accesul minorilor pe acest teritoriu este interzis și ilegal, or acestea poartă caracter pur declarativ, nefiind confirmat prin careva înscrisuri confirmative.

Nefondată este și alegația apelantului, apărătorul Cîrboba H. în interesele inculpatului cu referire la încălcarea drepturilor acestuia în cadrul urmăririi penale la dispunerea efectuării expertizei medico-legale, nefiind careva temeiuri legale de

declarare a nulității actelor procesuale efectuate conform art. 251 Cod de procedură penală.

Or, potrivit alin. (4) art. 251 Cod de procedură penală, încălcarea oricărei alte prevederi legale decât cele prevăzute în alin.(2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii - când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale - când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată - când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

În speță, la finisarea urmăririi penale apărătorul învinuitului, avocatul Cîrboba H. a înaintat doar cerere de clasare a urmăririi penale din motivul lipsei în acțiunile învinuitului a elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate, care a fost respinsă. Eventuale încălcări ale drepturilor învinuitului, partea apărării nu a invocat.

De asemenea, este nefondat și argumentul expus de partea apărării în apel precum că conform extrasului de pe banda nr. 172 a locomotivei conduse de Luca T. și descifrărilor acesteia efectuate de Biroul de Locomotive Basarabeasca, locomotiva a parcurs o distanță de 650 metri, s-a oprit la ora 09⁴² minute, având o oprire de 0,5 minute și a continuat mersul cu spate, mergând vreo 50 metri și s-a oprit la 09⁴³ minute, stând 3 minute, a continuat mersul cu fața la ora 9⁴⁶ minute. Astfel, devine clar că oprirea locomotivei a durat 3,5 minute, anume timpul indicat în rechizitoriu. A durat aceasta nu 30-40 minute cum spun părțile vătămate și martorii, ci 3,5 minute. Nu putea locomotiva să stea locului o perioadă atât de îndelungată de timp, inclusiv și din imposibilități tehnice și a securității mersului. Acest fapt confirmă tentativa părții acuzării și a martorilor de a o induce în eroare pe instanța de judecată și considerăm că acest lucru urmează a fi apreciat critic.

În sensul celor expuse, prin învinuirea adusă inculpatului nu i se incriminează încălcarea ordinii publice de lungă durată ci comportamentul agresiv și brutal, fără nici un motiv plauzibil, exprimarea cu cuvinte necenzurate, încălcând grosolan ordinea publică, manifestând o vădită lipsă de respect față de societate și normele morale de conviețuire unanim recunoscute, prin acțiuni ce se deosebesc printr-un cinism, din scopuri huliganice cu aplicarea câteva lovituri minorului XXXXXX XXXXX peste diferite părți ale capului și corpului cu pumnii și picioarele, cauzându-i suferințe fizice și leziuni corporale neînsemnate, în loc public în prezența mai multor persoane, inclusiv și minori.

În consecință, careva dubii privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate nu sunt și acesta corect a fost supus răspunderii penale.

Cât privește pedeapsa stabilită inculpatului, acesta întrunește criteriile generale de individualizare a pedepselor.

La fel, instanța corect a soluționat acțiunea civilă, iar prin apelul declarat partea apărării a indicat că este unul prea exagerat, fără a aduce în sprijinul concluziei date careva argumente.

Drept urmare, având în vedere caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, comportamentul agresiv și violent al inculpatului a fost îndreptat în privința unui minor, ținând cont de suferințele fizice și morale cauzate, mărimea prejudiciului încasat în sumă de 20.000 lei drept compensarea prejudiciului moral, este una echitabilă.

Concomitent, suma de 5000 lei încasată conform acțiunii drept compensarea cheltuielilor de asistență juridică se încadrează în baza normelor procesuale civile prevăzute de art. 96 Codul de procedură civilă, potrivit cărora instanța judecătorească

obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

În baza aceleiași norme, inculpatul urmează să achite reprezentantului părții vătămate minore și cheltuielile de asistență juridică suportate în cadrul judecării cauzei în ordine de apel, în sumă de 3000 lei.

Astfel, printre garanțiile unui proces echitabil, reglementat de art. 6 CoEDO, se enumeră și faptul că orice persoană trebuie să fie judecată în mod echitabil de un tribunal independent și imparțial, ceea ce a fost realizat și în prezenta cauză, fiind respectate drepturile inculpatului garantate atât de Constituția R. Moldova, CoEDO, cât și de Codul de procedură penală.

5. Inculpatul Luca Tudor a declarat recurs ordinar, solicitând casarea sentinței și deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, deoarece acțiunile lui nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate.

Recurentul a invocat că, gestul arătat de minorul Ibanji S. nu este cauza celor întâmplate, aceasta derivă din acțiunile lipsite de respect și amenințările ale victimei XXXXXX XXXXX, pe care a încercat să le opresc.

Între inculpat și partea vătămată în timpul conflictului se afla bicicleta, pe care o ținea XXXXXX XXXXX, ultimul când a fost împins, aceasta a căzut peste dânsul, din care cauză inculpatul a fost în imposibilitate să-i aplice careva lovituri.

Instanța de apel a dat o apreciere eronată declarațiilor martorilor, și nu a constatat ce anume a rostit Tarlev I. în adresa inculpatului, clasificându-le ca observații.

Locul unde ar fi fost comisă pretinsa infracțiune, este teritoriul îngrădit și păzit al Depoul de locomotive stația Basarabeasca a Î.S. "Calea Ferată din Moldova", în scop de siguranță, accesul pe perimetrul respectiv este interzis. Prezența minorilor pe acest teritoriu la fel este interzisă, nu reprezintă "loc public". În acest caz, instanța eronat a concluzionat că fapta s-a petrecut într-un "loc public".

Latura subiectivă a infracțiunii de huliganism se caracterizează, în primul rând, prin intenție directă. Motivele acestei infracțiuni sunt motive huliganice. Instanța de judecată a stabilit că inculpatul a avut intenția să curme acțiunile obraznice al părții vătămate Tarelv T., îndreptate în adresa altor persoane.

Potrivit declarațiilor martorilor, cât și din conținutul sentinței, reiese că inculpatul ar fi aplicat loviturile cu mâinile și picioarele peste diferite părți ale corpului, însă acestea contravin concluziei expertului legist, potrivit cărora lipsesc careva caracteristici ale situației aplicării respectivelor lovituri, prin urmare, aceste declarații urmează a fi apreciate critic.

Acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată nu corespunde situației de fapt, pretențiile respective fiind neîntemeiate și nefondate.

Diferența dintre sumele solicitate pentru recuperarea prejudiciului moral de la 20.000 lei la 500.000 lei, indicate în acțiune, nu sunt argumentate, fiind indicat doar acțiunile care avut aloc în privința lui XXXXXX XXXXX, iar confirmarea mărimii respectivelor sume nu a fost probată, motiv pentru care acțiunea înaintată urmează a fi respinsă integral.

În drept, recursul este întemeiat pe *art. 427 p. 4, 6 CPP*.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Conform art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt reprezintă stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Sub acest aspect se reține că, recursul este fondat pe art. 427 alin. (1) pct. 4) și 6) Cod de procedură penală, care prevede următoarele temeiuri: judecata a avut loc fără participarea procurorului, inculpatului, precum și a apărătorului, interpretului și traducătorului, când participarea lor era obligatorie potrivit legii, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței (*pct. 5. din decizie*).

Însă, în recursul respectiv, în pofida normelor de drept enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele concrete conținute în partea descriptivă a hotărârilor contestate, care ar fi erorile de drept și esența că judecata a avut loc fără participarea procurorului, inculpatului, precum și a apărătorului, interpretului și traducătorului, când participarea lor era obligatorie potrivit legii, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, dar raportată la prescripțiile din art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care a afectat soluția instanței, fiind omisă în totalitate argumentarea ilegalității hotărârilor atacate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Rezultă, că recursul ordinar nu îndeplinește cerințele legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurent.

Ori, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

În al doilea rând, conform art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, în recurs pot fi invocate doar acele temeiuri care au fost indicate și în apel.

În sensul vizat se reține că argumentul recurentului că: „*Locul unde ar fi fost comisă pretinsa infracțiune, este teritoriul îngrădit și păzit al Depoul de locomotive stația Basarabeasca a Î.S. "Calea Ferată din Moldova", în scop de siguranță, accesul pe perimetrul respectiv este interzis. Prezența minorilor pe acest teritoriu la fel este interzisă, nu reprezintă "loc public". În acest caz, instanța eronat a concluzionat că fapta s-a petrecut într-un "loc public". Latura subiectivă a infracțiunii de huliganism se caracterizează, în primul rând, prin intenție directă. Motivele acestei*

infrațiuni sunt motive huliganice. Instanța de judecată a stabilit că inculpatul a avut intenția să curme acțiunile obraznice al părții vătămate Tarelv T., îndreptate în adresa altor persoane”, nu au fost invocate de către partea apărării și în apel (pct. 3. - 5. din decizie).

Prin urmare, recursul ordinar în sensul vizat nu are niciun suport juridic, fiind neîntemeiat, astfel.

În al treilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2. și 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului, părții vătămate XXXXXX XXXXX, martorilor Cuțari M., XXXXXX XXXXX, Romanova M., XXXXXX XXXXX și Ciudin V., aportul de constatare nr. XXXXXX XXXXX din 13.07.2018, procesul-verbal de ridicare a secvenței video din 17.08.2018 de la XXXXXX XXXXX și procesul-verbal de reproducere a imaginii video din 21.08.2018, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând clar și argumentat motivele pentru care au respins probele și versiunile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, probele administrate pe caz demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (1) Cod penal, ca huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor.

Totodată, soluția instanței de apel coroborează și cu prevederile art. 131 lit. a), b), 134⁷ Cod penal, cât și cu jurisprudența națională, conform căror prin faptă săvârșită în public se înțelege fapta comisă într-un loc care, prin natura sau destinația lui, este întotdeauna accesibil publicului, iar făptuitorul își dădea seama că fapta ar putea ajunge la cunoștința publicului, în orice alt loc accesibil publicului dacă în momentul săvârșirii faptei erau de față două sau mai multe persoane. Prin loc de utilizare publică se înțelege cel, care este accesibil sau deschis publicului permanent, periodic sau ocazional. Ordine publică înseamnă o totalitate de relații sociale ce asigură o ambianță liniștită de conviețuire în societate, de inviolabilitate a integrității patrimoniului. Încălcarea grosolană a ordinii publice se consideră săvârșirea unor acțiuni intenționate ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire, care sunt încălcate într-un mod grosolan și demonstrativ de către violatorul ordinii publice prin necuviință, neobrăzare. Huliganismul însoțit de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu

aplicarea unei asemenea violențe constituie atât violența psihică, cât și cea fizică, ce se poate manifesta prin cauzarea unor prejudicii sănătății, care pot surveni în urma săvârșirii unor acțiuni cu caracter violent, produse prin aplicarea de lovituri victimei urmate de vătămarea integrității corporale sau de leziuni corporale, sau fără cauzarea prejudiciului sănătății.

Prezența împrejurărilor enunțate, în speță și în acțiunile infraționale ale inculpatului, este demonstrată concludent prin probele administrate pe caz.

Totodată, instanțele legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind mărimea prejudiciului moral cauzat părții vătămate în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 219 alin. (4), 220 alin. (3), 387 alin. (1) Cod de procedură penală, art. 2037 Cod civil, conform căror, la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, etc. Hotărârea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil. O dată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge. ***Mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată*** în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. ***Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată***, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate. ***La determinarea despăgubirii, instanța de judecată*** va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.

Conform jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Ori, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul vizat este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei (*pct. 5. din decizie*).

Totodată, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor

examine de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2 - 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că au fost întrunite elementele infracțiunii, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul ordinar urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Luca Tudor XXXXX, împotriva sentinței Judecătoria Cimișlia din 10 martie 2020 și deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 22 decembrie 2020, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 28 mai 2021.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Victor Boico